

რაგვიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის
27.04.2001 N 864-III დადგენილებით

კონვენცია

საქართველოს და იგალიის რესპუბლიკის მთავრობას შორის შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ

საქართველოს მთავრობა (საქართველოსათვის – საქართველოს
აღმასრულებელი ხელისუფლება)
და
იგალიის რესპუბლიკის მთავრობა

სურთ რა დადონ კონვენცია შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის
თავიდან აცილების შესახებ:

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I კონვენციის გამოყენების სფერო

მუხლი 1 პირები, რომელთა მიმართ გამოიყენება კონვენცია

ეს კონვენცია გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ერთი
ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს.

მუხლი 2 გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია

1. ეს კონვენცია გამოიყენება შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადების
მიმართ, რომლებიც გადაიხდებიან თითოეული ხელშემკვრელი მხარის, ან მისი
პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფების, ან ხელისუფლების ადგილობრივი
ორგანოების მიერ მიუხედავად მათი გადახდებიდან წესისა.

2. შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადებზე ითვლება ყველა ის გადასახადი,
რომელიც გადაიხდებიან შემოსავლების მთლიანი თანხიდან, კაპიტალის მთლიანი
თანხიდან ან მათი ცალკეული ელემენტებიდან, უძრავი ან მოძრავი ქონების
გასხვისებით მიღებულ შემოსავლებზე გადასახადების, აგრეთვე კაპიტალის
ღირებულების ნამაგიდან მიღებულ შემოსავლებზე გადახდებიდან გადასახადების
ჩათვლით.

3. არსებული გადასახადები რომლებზეც ვრცელდება ეს კონვენცია:

a) საქართველოს შემთხვევაში:

(I) საწარმოთა მოგების (შემოსავლის) გადასახადი;

(II) საწარმოთა ქონების გადასახადი;
(III) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;
(IV) ფიზიკურ პირთა ქონების გადასახადი.
მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის
გზით
(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან როგორც „საქართველოს გადასახადები“)

b) იგალიის რესპუბლიკის შემთხვევაში:

- (I) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;
- (II) საწარმოთა საშემოსავლო გადასახადი;
- (III) რეგიონული გადასახადი სავაჭრო-სამრეწველო საქმიანობაზე.

მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის
გზით
(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან როგორც „იგალიის გადასახადები“).

4. კონვენცია გამოიყენება, აგრეთვე ყველა იდენტური ან არსებითად ანალოგიური გადასახადის მიმართ, რომლებიც ან კონვენციაზე ხელის მოწერის თარიღის შემდეგ იქნება გადახდევინებული არსებულ გადასახადებზე დამატებით ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვერელ მხარეთა კომპეტენტური ორგანოები ყოველი წლის ბოლოს აცნობებენ ერთმანეთს მათ შესაბამის საგადასახადო კანონმდებლობაში შეტანილი პრინციპული ცვლილებების შესახებ.

5. კონვენცია არ გამოიყენება ლაგარიის მოგებაზე, პრემიებზე, ფასიანი ქაღალდების გარდა, თამაშის, შეჯიბრებისა და ნიძლავის შედეგად მიღებულ მოგებაზე დაწესებული გადასახადების მიმართ (მიუხედავად იმისა, აკრეფილია თუ არა გადასახადი თავიდანვე გამოქვითვის გზით)

თავი II განსაზღვრებანი

მუხლი 3 ზოგადი განსაზღვრებანი

1. მოცემულ კონვენციაში, თუ კონტექსტიდან სხვა რა არ გამომდინარებს:
 - a) ტერმინი „საქართველო“ გეოგრაფიული მნიშვნელობით გამოყენებისას ნიშნავს საქართველოს ტერიტორიას, მსოფლიო თანამეგობრობის მიერ აღიარებულ სივრცეს მის საზღვრებში, მათ შორის სახმელეთო სივრცეს, შიდა წყლებს და ტერიტორიულ ზღვას, მათ წიაღს და საჰაერო სივრცეს მათ გემთ, ასევე მის ტერიტორიულ ზღვასთან მიმდებარე განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონას და კონტინენტურ შელფს, რომელთა მიმართაც საქართველოს შეუძლია განახორციელოს თავისი სუვერენული უფლებები საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად.
 - b) ტერმინი „იგალია“ ნიშნავს იგალიის რესპუბლიკას, რომელიც მოიცავს ტერიტორიას და ზღვის ნაწილს, რომელზეც იგალიას, თავისი

კანონმდებლობისა და საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად, გააჩნია სუვერენული უფლებები ასეთი ზონის – ბუნებრივი რესურსების გამოკვლევის, მოპოვების ან გამოყენების მიზნით;

- c) გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარე“ და „მეორე ხელშემკვრელი მხარე“ ნიშნავს საქართველოსა და იტალიას გამომდინარე კონტექსტიდან;
- d) გერმინი „პირი“ მოიცავს ფიზიკურ პირს, კომპანიას და პირთა ნებისმიერ სხვა გაერთიანებას;
- e) გერმინი „კომპანია“ ნიშნავს იურიდიულ პირს ან ნებისმიერ წარმონაქმნს, რომელიც საგადასახადო მიზნებისათვის ითვლება იურიდიულ პირად;
- f) გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარის საწარმო“ და „მეორე ხელშემკვრელი მხარის საწარმო“ შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ერთი ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტის მიერ;
- g) გერმინი „საერთაშორისო გადაზიდვა“ ნიშნავს ნებისმიერ გადაზიდვას საზღვაო და საჰაერო ხომალდებით, საგზაო და სარკინიგზო გრანსპორტით, რომელთა ექსპლუატაცია ხდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ, ვარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამგვარი გრანსპორტის ექსპლუატაცია ხდება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პუნქტებს შორის;
- h) გერმინი „მოქალაქე“ ნიშნავს
 - a) ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც აქვს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეობა;
 - b) ნებისმიერ იურიდიულ პირს, კომპანიას ან ასოციაციას, რომლებმაც თავიანთი სტატუსი მოიპოვეს ერთერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად
- i) გერმინი „კომპეტენტური ორგანო“ ნიშნავს:
 - (i) საქართველოს შემთხვევაში ფინანსთა სამინისტროს.
 - (ii) იტალიის შემთხვევაში ფინანსთა სამინისტროს;

2. ხელშემკვრელი მხარის მიერ კონვენციის გამოყენებისას ნებისმიერ გერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს, ექნება ის მნიშვნელობა, რაც მას აქვს გამოყენებისას ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, იმ გადასახადების მიმართ, რომლებმაც ვრცელდება კონვენცია.

მუხლი 4 რეზიდენტი

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტი“ ნიშნავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება დაბეგრას საცხოვრებელი ადგილის, ეკონომიკური საქმიანობის ადგილის, ადგილსამყოფელის, მართვის ადგილის ან სხვა ნებისმიერი ანალოგიური კრიტერიუმის საფუძველზე. ეს გერმინი არ მოიცავს პირს, რომელიც ექვემდებარება დაბეგრას ამ ქვეყანაში, მხოლოდ ამ სახელმწიფოში

არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავლებთან.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, ფიზიკური პირი გვევლინება ორივე ხელშემკვრელი მხარის რეზიდენტად, მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

- a) ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი აქვს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო პირადი და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი);
- b) თუ შეუძლებელია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს დადგენა, სადაც მას გააჩნია სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი ან, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი არ გააჩნია არც ერთ ამ სახელმწიფოში, ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი;
- c) თუ ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ან ჩვეულებრივ არ ცხოვრობს არც ერთ მათგანში, ის ჩაითვლება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომლის მოქალაქესაც იგი წარმოადგენს;
- d) თუ ის არის ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქე ან არც ერთის, მაშინ ხელშემკვრელ მხარეთა კომპეტენტური ორგანოები ამ საკითხს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად პირი, რომელიც არ არის ფიზიკური პირი, წარმოადგენს ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ იგი ითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად რომელშიც განთავსებულია მისი ფაქტიური მართვის ადგილი.

მუხლი 5

მუდმივი დაწესებულება

1. კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ ნიშნავს ბიზნესის მუდმივ ადგილს, რომლის მეშვეობითაც მთლიანად ან ნაწილობრივ ხორციელდება საწარმოს ბიზნესი.
2. გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“, კერძოდ მოიცავს:
 - a) მართვის ადგილს;
 - b) ფილიალს;
 - c) ოფისს;
 - d) ფაბრიკას;
 - e) სახელოსნოს;
 - f) მაღაროს, კარიერს ან ბუნებრივი რესურსების მოპოვების სხვა ადგილს;
 - g) სამშენებლო მოედანს, სამონტაჟო ან საამწყობო პროექტს, თუ ისინი არსებობენ 6 თვეზე მეტ ხანს.
3. გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ არ მოიცავს საქმიანობის შემდეგ სახეებს:

- a) ნაგებობების (მოწყობილობების) გამოყენებას საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაკეთობების შენახვის და დემონსტრირების მიზნით;
- b) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს მხოლოდ შენახვის ან დემონსტრირების მიზნით;
- c) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს სხვა საწარმოსათვის მათი გადამუშავების მიზნით;
- d) ბიზნესის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას საწარმოსათვის საქონლის ან ნაკეთობების შესყიდვის ან ინფორმაციის შეგროვების მიზნით;
- e) ბიზნესის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას მხოლოდ რეკლამირებისათვის ინფორმაციის მოპოვების, სამეცნიერო გამოკვლევებისა ან მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის ნებისმიერი სხვა საქმიანობის განხორციელების მიზნით;

4. პირი, რომელიც მოქმედებს ერთერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს დაწესებულების სახელით – მე-5 პუნქტით განსაზღვრული დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის გარდა – განიხილება, როგორც პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არსებული მუდმივი დაწესებულება, თუ ასეთი არსებობს, და ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ენიჭება უფლება დადოს ხელშეკრულება საწარმოს სახელით, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ამ პირის საქმიანობა შეზღუდულია საწარმოსათვის საქონლის შეძენით.

5. არ ჩაითვლება, რომ საწარმოს გააჩნია მუდმივი დაწესებულება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ამ სახელმწიფოში ის ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ბროკერის, კომისიონერის ან ნებისმიერი სხვა დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის მეშვეობით, იმ პირობით, თუ ეს პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში.

6. ის ფაქტი რომ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპანია აკონტროლებს ან კონტროლდება კომპანიის მიერ, რომელიც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ან რომელიც ბიზნეს ან ეკონომიკურ საქმიანობას ახორციელებს ამ მეორე სახელმწიფოში (მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან სხვა სახით), თავისთავად ერთ-ერთ ამ კომპანიას არ გადააქცევს მეორის მუდმივ დაწესებულებად.

თავი III

შემოსავლის დაბეგვრა

მუხლი 6

შემოსავლები უძრავი ქონებიდან

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავლები (სოფლისა და საცყეო მეურნეობიდან შემოსავლების ჩათვლით) მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ტერმინი „უძრავი ქონება“ განისაზღვრება იმ ხელშემკვრელი მხარის საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს განსახილველი ქონება, ტერმინი ნებისმიერ შემთხვევაში უნდა მოიცავდეს ქონებას, რომელსაც გააჩნია დამხმარე ხასიათი უძრავი ქონების მიმართ, საქონელს და მოწყობილობას,

გამოყენებული სოფლისა და საცყეო მეურნეობაში, უფლებებს, რომელთა მიმართაც იყენებენ მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებულ ზოგადი სამართლის დებულებებს. უძრავი ქონების უზურფრუქტი და უფლებები ცვალებად და ფიქსირებულ გადასახადებზე, რომლებიც გადაიხდება როგორც კომპენსაცია მინერალური წიაღისეულის, წყაროების და სხვა ბუნებრივი წიაღისეულის დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის განიხილება როგორც უძრავი ქონება. ხომალდები, გემი და საჰაერო ხომალდები არ განიხილება როგორც უძრავი ქონება.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე შემოსავლებზე, რომლებიც მიიღება უძრავი ქონების იჯარით გაცემიდან, პირდაპირ ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან.

4. 1-ლი და მე-3 პუნქტების დებულებები გამოიყენება აგრეთვე, შემოსავლებზე საწარმოს უძრავი ქონებიდან და შემოსავლებზე იმ უძრავი ქონებიდან, რომელიც გამოიყენება დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად.

მუხლი 7 **ბიზნესიდან მოგება**

1. ერთი ხელშემკვრელი მხარის საწარმოს მოგება დაიბეგრება გადასახადით მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო არ ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ დაწესებულებას.

2. მე-3 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, იმ შემთხვევაში, როცა ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, მაშინ თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ დაწესებულებას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შეიძლება მიეღოს, რომ ყოფილიყო განკერძოებული საწარმო, იმავე ან ანალოგიური საქმიანობით დაკავებული, იმავე ან ანალოგიურ პირობებში და იმოქმედებდა სრულიად დამოუკიდებლად იმ საწარმოსაგან, რომლის მუდმივ დაწესებულებასაც ის წარმოადგენს.

3. მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრისას გამოიქვითება ის ხარჯები, რომლებიც გაწეულია ასეთი მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის, მმართველობითი და საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩათვლით, დამოუკიდებლად იმისა, ეს ხარჯები გაწეულია იმ სახელმწიფოში სადაც იმყოფება მუდმივი დაწესებულება თუ მის ფარგლებს გარეთ.

4. თუ ერთ-ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მიღებულია იმ მოგების განსაზღვრა, რომელიც დაერიცხება მუდმივ დაწესებულებას საწარმოს მთლიანი მოგების სხვადასხვა მხარისათვის პროპორციული განაწილების საფუძველზე, მე-2 პუნქტი არ შეზღუდავს ხელშემკვრელ მხარეს იმ მოგების განსაზღვრისას, რომელიც პროპორციული განაწილების საფუძველზე ექვემდებარება გადასახადს. მოგების პროპორციული განაწილების მიღებული მეთოდი უნდა შეესაბამებოდეს მოცემული მუხლის დებულებებს.

5. მუდმივ დაწესებულებას არ დაერიცხება არავითარი მოგება მხოლოდ იმ საფუძველზე, რომ მან შეიძინა საქონელი ან ნაკეთობანი საწარმოსათვის.

6. წინამდებარე პუნქტების მიზნებიდან გამომდინარე, მუდმივი დაწესებულების კუთვნილი მოგება ყოველწლიურად განისაზღვრება ერთი და იმავე მეთოდით, თუ რაიმე დამაჯერებელი და საკმარისი მიზეზი არ იქნება მის შესაცვლელად.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც მოგება შეიცავს შემოსავლების ისეთ სახეებს, რომლებიც განხილულია ამ კონვენციის სხვა მუხლებში, მაშინ იმ მუხლების დებულებებს ამ მუხლის დებულებები არ შეეხება.

მუხლი 8

საზღვაო და საჰაერო გრანსპორტირება

1. საერთაშორისო გადაზიდვებში გემების და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც განთავსებულია საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

2. თუ საზღვაო საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი განთავსებულია გემზე, ის იმ ხელშემკვრელ მხარეში განთავსებულად მიიჩნევა, რომლის პორტსაც მიკუთვნება აღნიშნული გემი, თუ ასეთი პორტი არ არსებობს, იმ შემთხვევაში იმ ხელშემკვრელ მხარეში, რომლის რეზიდენცია გემის მემანქანე.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება იმ მოგებების მიმართ, რომელიც მიიღება პულში, ერთობლივ საწარმოებში ან საერთაშორისო გადაზიდვების სააგენტოების მუშაობაში მონაწილეობიდან.

მუხლი 9

ურთიერთდამოკიდებული (ასოცირებული) საწარმოები

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც:

a) ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში, ან

b) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობენ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში.

და ორივე შემთხვევაში ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ და ფინანსურ ურთიერთდამოკიდებულებაში იქმნება ან მყარდება პირობები, განსხვავებული იმათგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდათ ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობაში, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც შეიძლებოდა რომელიმე მათგანს დარიცხოდა, მაგრამ ამ პირობების არსებობის გამო მას არ დაერიცხა, შეიძლება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ჩართულ იქნეს ამ საწარმოს მოგებაში და შესაბამისად დაიბეგროს გადასახადით.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად ბეგრავს გადასახადით იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვრელი ქვეყნის საწარმო დაექვემდებარება დაბეგვრას ამ მეორე სახელმწიფოში, და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლებოდა დარიცხულიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოზე, თუკი ამ ორ საწარმოს შორის იქმნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე

სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე ღარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ნებისმიერი მსგავსი კორექტირება განხორციელდება მხოლოდ მოცემული კონვენციის 26-ე მუხლით გათვალისწინებული ერთობლივი შეთანხმების პროცედურის შესაბამისად.

მუხლი 10 **დივიდენდები**

1. დივიდენდები, რომლებსაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია გადაუხდის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტს, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი დივიდენდები შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს დივიდენდების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ ასეთი სახით გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს:

ა) დივიდენდების საერთო თანხის 5%-ს, იმ შემთხვევაში თუ ბენეფიციარული მფლობელი არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, რომელიც ფლობს კომპანიის კაპიტალის სულ მცირე 25%-ს.

ბ) დივიდენდების საერთო თანხის 10%-ს ყველა სხვა შემთხვევაში.

ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები აღნიშნული შემდგომი გამოყენების პირობებს გადაწყვიტავენ ურთიერთშეთანხმების გზით.

ეს პუნქტი არ შეეხება კომპანიის დაბეგრვას იმ მოგებასთან მიმართებით, რომლიდანაც გაიცემა დივიდენდები

3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი „დივიდენდები“ ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან „jouissance“ აქციებიდან ან „jouissance“ უფლებებიდან, სამთომომპოვებელი აქციებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც არ წარმოადგენენ სავალე მითხოვნებს, მონაწილეობას მოგებაში, აგრეთვე შემოსავალს სხვა კორპორაციული უფლებებიდან, რომლებიც ექვემდებარებიან ისეთივე საგადასახადო რეგულირებას, როგორსაც აქციებზე შემოსავალი, იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს მოგების გამანაწილებელი საწარმო.

4. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ ამ დივიდენდების ბენეფიციარული მფლობელი, არის რა ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს ბიზნესს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიც არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან ახორციელებს მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და რომელთანაც დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას ან ფიქსირებულ ბაზას. ასეთ შემთხვევაში დივიდენდები ექვემდებარებიან გადასახადს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

5. კომპანია, რომელიც არის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და იღებს შემოსავლებს ან მოგებას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოდან, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია დააკისროს გადასახადი კომპანიის გადახდილ

ღვიდენდებზე, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ასეთი ღვიდენდები გადაიხდება იმ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენცისათვის ან რომელთან დაკავშირებით გადახდილი ღვიდენდები პირდაპირ დაკავშირებულია იმ მეორე სახელმწიფოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებასთან ან მუდმივ ბაზასთან, იმ შემთხვევაშიც კი თუ გადახდილი ღვიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგებები მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებებიდან.

მუხლი 11 **პროცენტი**

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცისათვის გადახდილი პროცენტი, დაქვემდებარება გადასახადს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. გერმინი „პროცენტი“, მოცემულ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდებიდან, ობლიგაციებიდან და სავალე ვალდებულებებიდან, იპოთეკური უზრუნველყოფისა და მოგებაში მონაწილეობის უფლების არსებობის მიუხედავად, აგრეთვე ყველა სახის სავალე მოთხოვნას, და სხვა შემოსავალს, რომელიც მიღებულია სესხით გაცემული თანხიდან იმ სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც წარმოქმნილია პროცენტი.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ პროცენტის ბენეფიციალური მფლობელი, რომელი არის ერთ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ახორციელებს ბიზნესს იმ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც პროცენტი წარმოიშვება იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან ამ მეორე სახელმწიფოში ეწევა დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული მუდმივი ბაზის მეშვეობით და სავალე მოთხოვნა, რომლის საფუძველზეც გადაიხდება პროცენტი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, პროცენტი ექვემდებარება გადასახადს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

4. თუ პროცენტების გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ან მათსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო, სავალე მოთხოვნაზე გადახდილი პროცენტის თანხა, რომლის საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადამხდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არარსებობისას, ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეგი ნაწილი კვლავ ექვემდებარება დაბეგრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 **როიალტი**

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენცისათვის გადახდილი როიალტი გადასახადს დაქვემდებარება მხოლოდ ამ მეორე სახელმწიფოში, თუ რეზიდენტი წარმოადგენს როიალტის

ბენეფიციალურ მფლობელს.

2. ამ მუხლში გამოყენებისას გერმინი „როიალტი“ ნიშნავს ნებისმიერი სახის გადასახდელებს, რომლებიც მიიღება ანაზღაურების სახით ლიგერაცურის, ხელოვნების ან მეცნიერების ნებისმიერი ნაწარმოების გამოყენების ან გამოყენებაზე საავტორო უფლების მინიჭებისათვის, კინემატოგრაფიული ფილმების და სატელევიზიო მაუწყებლობისათვის განკუთვნილი ფილმების, კასეტების, ნებისმიერი პაკეტის, სავაჭრო ნიშნის, დიზაინის ან მოდელის, გეგმის, საიდუმლო ფორმულის ან პროცესის ჩათვლით, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო მოწყობილობის გამოყენებისათვის, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციისათვის.

3. 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალტის ბენეფიციალური მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი. ახორციელებს ბიზნესს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალტი, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ეწევა ამ მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და უფლება ან ქონება, რის მიმართაც გადაიხდება როიალტი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ამ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, როიალტი ექვემდებარება გადახდას ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

4. თუ გადაიხდეს და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ან მათ და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო როიალტის თანხა, რომელიც დაკავშირებულია სარგებლობასთან, უფლებასთან ან ინფორმაციასთან, რომელთა საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნება გადაიხდეს და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ამ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეგი ნაწილი კვლავაც ექვემდებარება დაბეგვრას ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 13

ქონების გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლები

1. მე –6 მუხლის მე –2 პუნქტით განსაზღვრული შემოსავლები უძრავი ქონების გასხვისებიდან შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ეს ქონება მდებარეობს.

2. შემოსავლები იმ მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც ქმნის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შექმნილი მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, ან შემოსავლები ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის ფიქსირებული ბაზის განკარგულებაში მყოფი მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარეობს დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად, ასეთი მუდმივი დაწესებულების (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთობლივად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლების ჩათვლით, ან ასეთი ფიქსირებული ბაზის გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. შემოსავლები საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო და საჰაერო ხომალდების ან სხენებული საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

4. შემოსავლები ნებისმიერი სხვა ქონების გასხვისებიდან, გარდა იმისა, რომელიც აღნიშნულია 1-ლ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენცსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.

მუხლი 14

დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი პროფესიონალური მომსახურების ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობის შედეგად, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში სანამ მას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ ექნება ფიქსირებული ბაზა თავისი საქმიანობის განხორციელებისათვის. თუ მას გააჩნია ასეთი ფიქსირებული ბაზა, შემოსავალი შეიძლება დაბეგრული იქნას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ თანხის ის ნაწილი, რომელიც მიეკუთვნება ამ ფიქსირებულ ბაზას .

2. გერმინი „პროფესიონალური მომსახურება,, კერძოდ შეიცავს დამოუკიდებელ სამეცნიერო, ლიგერატურულ, სამსახიობო, საგანმანათლებლო და სასწავლო საქმიანობას, აგრეთვე ექიმების, ადვოკატების ინჟინრების, არქიტექტორების, სტომატოლოგებისა და ბუღალტრების დამოუკიდებელ საქმიანობას.

მუხლი 15

დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. მე-16, მე-18, მე-19, მე -20 და 21-ე მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ერთი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებული შრომით მიღებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ ამგვარი დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. ამასთან, თუ დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე სახელმწიფოში ასეთი ანაზღაურებანი შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში.

2. პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებული მუშაობიდან მიღებული გასამრჯელო იბეგრება გადასახადით მხოლოდ პირველად სხენებულ სახელმწიფოში, თუ:

a) მიმღები იმყოფება მეორე სახელმწიფოში 183 დღემე ნაკლებ ხანს, ნებისმიერი თორმეტთვიანი პერიოდის განმავლობაში, რომელიც იწყება ან მთავრდება მოცემული ფისკალურ წელს, და

b) გასამრჯელო გაიცემა დამქირავებლის მიერ ან დამქირავებლის სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს; და

c) გასამრჯელო არ წარმოიქმნება მუდმივი დაწესებულების ან ფიქსირებული

ბაზის მიერ, რომელიც დაქირავებულს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3. ამ მუხლის წინა დებულების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ მუშაობასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

მუხლი 16 **ღირექტორთა პონორარები**

ღირექტორთა პონორარები და სხვა მსგავსი გადასახადები, რომლებსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის ან ღირექტორთა საბჭოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 17 **ხელოვნების მუშაკები და სპორტსმენები**

1. მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებათა მიუხედავად, შემოსავალი, რომელსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი, როგორც არის თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი, მუსიკოსი, ან როგორც სპორტსმენი, მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მის მიერ განხორციელებული საქმიანობიდან შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც განახორციელებს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი, დაერიცხება არა თვით ხელოვნების მუშაკს ან სპორტსმენს თავად, არამედ სხვა პირს, მაშინ ეს შემოსავალი მიუხედავად ამ ხელშემკვერულების მე-7, მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებისა, დაიბეგრება იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდება ხელოვნების მუშაკის და სპორტსმენის საქმიანობა.

მუხლი 18 **პენსიები**

მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, რომლებიც ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გადაეხდება წარსულში განხორციელებული დაქირავებულ შრომასთან დაკავშირებით, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ შემოსავლის მიმღები არ ექვემდებარება საშემოსავლო გადასახადის გადახდას სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც ის წარმოადგენს, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად. ამ შემთხვევაში, მსგავსი შემოსავალი ექვემდებარება გადასახადს იმ სახელმწიფოში, რომელშიც შემოსავალი წარმოიქმნა.

3. თუ ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი იქცევა მეორე ხელშემკვერელი

სახელმწიფოს რეზიდენცად, ამ რეზიდენცის მიერ მიღებული ანაზღაურება, ანაზღაურების კომპენსაციისა ან ერთდროული გადასახადის სახით, პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მისი სამსახურის შეწყვეტისას დაექვემდებარება გადასახადს მხოლოდ პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. ამ პუნქტში, ტერმინი „ანაზღაურების კომპენსაცია“ მოიცავს ნებისმიერ გადასახადს, განხორციელებულს ნებისმიერი პირის სამსახურისა ან ოფისის მუშაობის შეწყვეტის შედეგად.

მუხლი 19 **სახელმწიფო სამსახური**

1. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ფიზიკური პირისათვის გადახდილი პენსიისაგან განსხვავებული ანაზღაურებანი, ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლებისათვის გაწეული სამსახურისათვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი ანაზღაურებანი იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური ხორციელდება ამ სახელმწიფოში და ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

- (i) არის ამ სახელმწიფოს მოქალაქე, ან
- (ii) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ აღნიშნული სამსახურის გაწევის მიზნით.

2. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ, ან შექმნილი ფონდებიდან ნებისმიერი ფიზიკური პირისათვის ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოსათვის გაწეული სამსახურისათვის გადახდილი პენსია, შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) მაგრამ, ამგვარი პენსია დაიბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს მოქალაქეს ან რეზიდენტს.

3. მე-15, მე-16 და მე-18 მუხლების დებულებები გამოიყენება ანაზღაურებისა და პენსიათა მიმართ, ერთერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ან ადმინისტრაციული ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ბიზნესის ან ეკონომიკური საქმიანობის განხორციელებასთან დაკავშირებით.

მუხლი 20 **პროფესორები და მასწავლებლები**

1. პროფესორი ან მასწავლებელი, რომელიც უნივერსიტეტში, კოლეჯში, სკოლაში ან სხვა სასწავლო დაწესებულებაში სწავლების ან კვლევის ჩატარების მიზნით ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დროებითი ყოფნის დროს იმ პერიოდის განმავლობაში, რომელიც არ აღემატება ორ წელიწადს, და რომელიც წარმოადგენს, ან უშუალოდ ამ ვიზიტის წინ წარმოადგენდა მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს განთავისუფლებას გადასახადისაგან პირველ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში სწავლებისა და კვლევითი სამუშაოს ანაზღაურებასთან დაკავშირებით.

2. ამ მუხლის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავალზე, მიღებული კვლევითი სამუშაოებიდან, თუ ასეთი სამუშაოები გარდება არა საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, არამედ კერძო პირის ან პირების პირადი გამორჩენისათვის.

მუხლი 21 სტუდენტები

სტუდენტის ან სტაჟიორის მიერ მიღებული ანაზღაურებანი, რომელიც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვლამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და აღნიშნულ პირველ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ და მხოლოდ სასწავლებლად ან სტაჟირების მიზნით, ხოლო ეს ანაზღაურებანი განკუთვნილია საცხოვრებლად, სასწავლებლად და სტაჟირებისათვის, არ დაიბეგრება ამ სახელმწიფოში, იმ პირობით, რომ ამ ანაზღაურების წყაროები მდებარეობს ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 22 სხვა შემოსავალი

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავლის სახეები, მიუხედავად მისი წარმოქმნის ადგილისა, რომლებიც არ არიან მოხსენებული ამ კონვენციის წინა მუხლებში, დაიბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავლის მიმართ, მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული უძრავი ქონებიდან მიღებული შემოსავლის გარდა, თუ ასეთი შემოსავლის მიმღები, რომელიც წარმოადგენს ერთერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, ეწევა საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ მუდმივ დაწესებულებებში, ან ეწევა დამოუკიდებელ პირად საქმიანობას ამ მეორე სახელმწიფოში განლაგებულ ფიქსირებულ ბაზაში, და თუ საკუთრების უფლება, რომელზეც ხდება შემოსავალზე დარიცხვა, დაკავშირებულია ამ მუდმივ დაწესებულებასა და ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში შემოსავლის გარკვეული ნაწილი ექვემდებარება გადასახადს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, მისი კანონმდებლობის შესაბამისად.

3. იმ შემთხვევაში, სადაც იმ პირთა შორის არსებული ურთიერთობის გამო, რომლებიც წარმართავენ საქმიანობას საიდანაც მიიღება 1-ლი პუნქტით გათვალისწინებული შემოსავალი და ანაზღაურება ასეთი საქმიანობისათვის აღემატება იმ თანხას, რომელიც შეთანხმებულ იქნებოდა დამოუკიდებელ პირთა მიერ, 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებულ თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში ანაზღაურების ჭარბი ნაწილი დაექვემდებარება გადასახადს თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობისა და მოცემული კონვენციის დებულებების შესაბამისად.

მუხლი 23 კაპიტალი

1. მე –6 მუხლში ხსენებული უძრავი ქონებით წარმოდგენილი კაპიტალი, რომელიც წარმოადგენს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის საკუთრებას და

განლაგებულია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. კაპიტალი, წარმოდგენილი მოძრავი ქონებით, რომელიც წარმოადგენს იმ მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, ან წარმოდგენილი იმ ფიქსირებულ ბაზასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გაწევის მიზნით, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. კაპიტალი, რომელიც წარმოდგენილია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში საზღვაო და საჰაერო ხომალდებით და ამგვარი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.

4. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის კაპიტალის ყველა სხვა ელემენტი შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

თავი IV ორმაგი დაბეგრის გამორიცხვის მეთოდები

მუხლი 24 ორმაგი დაბეგრის გამორიცხვა

1. შეთანხმების მიხედვით ორმაგი დაბეგვრა აცილებულ იქნება მოცემული მუხლის შემდეგი პუნქტების თანახმად.

2. იგალიის შემთხვევაში:

თუ იგალიის რეზიდენტი ფლობს შემოსავლის ნაწილს, რომელიც საქართველოში ექვემდებარება გადასახადს, იგალიას, მოცემული კონვენციის მე -2 მუხლით გათვალისწინებული შემოსავლის განსაზღვრისას, შეუძლია შეიგანოს შემოსავლის ბემოაღნიშნული ნაწილი იმ ბაზისში, რომელიც ექვემდებარება მსგავს გადასახადს, თუ მოცემული კონვენციით არ არის გათვალისწინებული სხვა სპეციფიკური დებულებები.

ამ შემთხვევაში, იგალია გმოქვითავს გადასახადიდან საშემოსავლო გადასახადის თანხას, რომელიც გადახდილ იქნა საქართველოში, მაგრამ იმ რაოდენობით, რომელიც არ აღემატება იგალიაში გადახდილ ბემოაღნიშნულ გადასახადს.

მიუხედავად ბემოაღნიშნულისა, დაქვითვა არ განხორციელდება, თუ შემოსავლის ნაწილი იგალიაში, აღნიშნული შემოსავლის მიმღების თხოვნით და იგალიის კანონმდებლობის შესაბამისად, ექვემდებარება საბოლოო საშემოსავლო გადასახადს.

3. საქართველოს შემთხვევაში:

თუ, საქართველოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს კაპიტალს, რომლებიც ამ კონვენციის დებულებების თანახმად შეიძლება დაიბეგროს იგალიაში, საქართველო დაუშვებს:

i) ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას,

რომელიც იგალიაში მიღებულ შემოსავალზე გადახდილი გადასახადის გოლია;
ii) ამ რეზიდენტის კაპიტალის გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც იგალიაში კაპიტალზე გადახდილი გადასახადის გოლია.
ამგვარი გამოქვითვა, ნებისმიერ შემთხვევაში, არ უნდა აღემატებოდეს შემოსავალსა და კაპიტალზე გადასახადის ნაწილს, რომელიც გამოთვლილია გამოქვითვის წარმოდგენამდე, ვითარებიდან გამომდინარე მიეკუთვნება შემოსავალსა და კაპიტალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს იგალიაში.

თავი V **სპეციალური დებულებები**

მუხლი 25 **არადისკრიმინაცია**

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეები არ დაექვემდებარებიან მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებას, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომელთაც ამ მეორე სახელმწიფოს მოქალაქეები ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებული იმავე გარემოებებში. ეს დებულებები 1-ლი მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება აგრეთვე ფიზიკური პირების მიმართ, რომლებიც არ არიან ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

2. იმ მუდმივი დაწესებულების დაბეგვრა, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, არ უნდა იყოს ნაკლებად ხელსაყრელი ამ მეორე სახელმწიფოში, ვიდრე ამ მეორე სახელმწიფოს საწარმოს დაბეგვრა, რომლებიც ამგვარ საქმიანობას ახორციელებენ. ეს დებულება არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ავალდებულებდეს ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს მინიჭოს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს რაიმე პირადი შეღავათები, გამოქვითვები და დაკვლებები დაბეგვრაში მათი სამოქალაქო სტატუსის ან ოჯახურ გარემოებათა საფუძველზე, რომლებსაც იგი ანიჭებს საკუთარ რეზიდენტებს.

3. იმ შემთხვევების გამოკლებით, როდესაც გამოიყენება მე-9 მუხლის 1-ლი პუნქტის, მე-11 მუხლის მე-4 პუნქტის ან მე-12 მუხლის მე-4 პუნქტის დებულებები, პროცენტი, როიალთი, გექნიკური მომსახურების ანაზღაურება ან სხვა გადახდები, გადახდილი ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის, ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარება გამოქვითვას იმავე პირობებით, როგორითაც ისინი შეიძლება გადახდილ ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის.

4. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოები, რომლის კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ერთ ან რამდენიმე რეზიდენტს ან მთლიანად ან ნაწილობრივ კონგროლირდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენტის მიერ, პირველად ხსენებულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებაროს ნებისმიერ დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან

უფრო დამამძიმებელს, ვიდრე დაბეგვრა ან მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც შეიძლება დაეჭვმდებარონ პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

5. ამ მუხლის დებულებები, მე-2 მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება ნებისმიერი სახისა და აღწერილობის გადასახადის მიმართ.

6. მიუხედავად ზემოაღნიშნულისა, ამ მუხლის წინა პუნქტებში მოცემული დებულებები არ შეზღუდვენ შიდა დებულებების გამოყენებას გადასახადისა და დაბეგვრისათვის თავის არიდების წინააღმდეგ ბრძოლის დროს. აღნიშნული დებულება ნებისმიერ შემთხვევაში ითვალისწინებს ხარჯების გამოქვითვას და ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოებს და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ საწარმოებს შორის განხორციელებულ ფინანსურ ოპერაციებთან დაკავშირებულ სხვა ნეგატიურ ფაქტორებს შეზღუდვას.

მუხლი 26

ურთიერთშეთანხმებული პროცედურა

1. თუ პირი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას ამ კონვენციის დებულებათა შეუსაბამოდ, მას შეუძლია, ამ სახელმწიფოთა ეროვნული კანონმდებლობით გათვალისწინებული დაცვის საშუალებათა მიუხედავად, წარადგინოს თავისი საქმე განსახილველად იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში, რომლის რეზიდენტსაც იგი წარმოადგენს ან, თუ მისი შემთხვევა ექვემდებარება 25-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის მოქმედებას, იმ სახელმწიფოში, რომლის ნაციონალურ პირსაც იგი წარმოადგენს. განცხადება წარდგენილი უნდა იქნეს სამი წლის განმავლობაში პირველი შეტყობინებიდან იმ მოქმედებათა შესახებ, რომლებიც იწვევენ გადასახადით დაბეგვრას შეთანხმების დებულებათა შეუსაბამოდ.

2. კომპეტენტური ორგანო შეეცდება, თუ იგი განაცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის, და თუ მას თვითონ არ შეუძლია მივიდეს დამაკმაყოფილებელ გადაწყვეტილებამდე, მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი კონვენციასთან შეუსაბამო დაბეგვრის თვიდან აცილების მიზნით. ნებისმიერი მიღწეული შეთანხმება გამოიყენება რაიმე შეზღუდვების მიუხედავად, რომლებიც არსებობენ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კანონმდებლობაში.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები შეეცდებიან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტონ ნებისმიერი სიძნელე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშობა კონვენციის განმარტების ან გამოყენებისას. მათ შეუძლიათ აგრეთვე აწარმოონ ერთმანეთთან კონსულტაციები ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, მოცემულ კონვენციაში გაუთვალისწინებელი შემთხვევებისათვისაც.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შევიდნენ ერთმანეთთან პირდაპირ კონტაქტში წინა პუნქტების გათვალისწინებით შეთანხმების მიღწევის მიზნით. თუ ამრთა სიგყვიერი გაცვლა, შეთანხმების მიღწევის მიზნით, მიიჩნევა მიზანშეწონილად, მსგავსი გაცვლა შეიძლება ჩატარდეს ხელშემკვრელი მხარეების კომპეტენტური ორგანოების წარმომადგენლებისაგან შემდგარი კომისიის მეშვეობით.

5. წინა პუნქტებით განსაზღვრულ შემთხვევებში, თუ ხელშემკვრელი

სახელმწიფოების კომპეტენცური ორგანოები ვერ მიაღწევენ შეთანხმებას ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების თაობაზე ერთერთ მხარისათვის საქმის პირველად წარდგენის დღიდან ორი წლის განმავლობაში და გადასახადის გადამხდელი (გადამხდელები) დათანხმდება (დათანხმდებიან) იხელმძღვანელოს საარბიტრაჟო კომისიის გადაწყვეტილებით, კომპეტენცურ ორგანოებს შეუძლიათ დაარსონ ისეთი საარბიტრაჟო კომისია, რომელიც უფლებამოსილია გააკეთოს ექსპერტთა დასკვნა ორმაგი დაბეგვრის შესრულების მეთოდზე. აღნიშნული კომისია შეიძლება აგრეთვე დაარსდეს თუ დაინგერესებული მხარეები, წინასწარ და უპირობოდ გააუქმებენ ადგილობრივ სასამართლოში მომავალ სასამართლო პროცესს.

საარბიტრაჟო კომისია შედგება სამი წევრისაგან, რომლებიც დაინიშნებიან შემდეგი გზით: თითოეული კომპეტენცური ორგანო დანიშნავს ერთ წევრს, ხოლო ორი წევრი, ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე, დანიშნავს თავმჯდომარეს, არჩეულს დამოუკიდებელ ექსპერტთა შორის, რომლებიც წარმოადგენენ თითოეულ ხელშემკვრელ მხარეს ან OECD –ს წევრ-ქვეყანას.

დასკვნის გამოგანისას, საარბიტრაჟო კომისია, ითვალისწინებს რა ხელშემკვრელი მხარეების შიდა კანონმდებლობას, იხელმძღვანელებს მოცემული კონვენციის დებულებებით და საერთაშორისო კანონმდებლობის პრინციპებითა და ნორმებით. საარბიტრაჟო კომისია ჩამოაყალიბებს თავის საპროცედურო წესებს.

დაინგერესებულ პირს მოთხოვნისამებრ შეუძლია წარსდგეს საარბიტრაჟო კომისიის წინაშე. კომისიის მოთხოვნის შესაბამისად, ეს პირი წარსდგება კომისიის წინაშე ან ამ მიზნით დანიშნავს თავის წარმომადგენელს.

6. საარბიტრაჟო კომისია გამოიგანს დასკვნას საქმის წარდგენის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში. კომისია დადგენილებას გამოსცემს კომისიის სიითი შემადგენლობის უმრავლესობის ხმის საფუძველზე. თითოეული კომპეტენცური ხელისუფლების მიერ დანიშნული წევრების ხმების თანაბრად გაყოფის შემთხვევაში, გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება თავმჯდომარის ხმას.

საარბიტრაჟო კომისიის მიერ ექსპერტთა დასკვნის გამოგანის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში, კომპეტენცური ხელისუფლება, ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე, მიიღებს ზომებს რათა თავიდან აცილებულ იქნას დავა გადასახადთან დაკავშირებით. მიღებული ზომები შეიძლება არ დაემთხვეს საარბიტრაჟო კომისიის მიერ გამოგანილ დასკვნას. თუ კომპეტენცური ორგანოები ვერ მიაღწევენ შეთანხმებას გადასახადთან დაკავშირებით დავის თავიდან აცილების შესახებ საარბიტრაჟო კომისიის მიერ თავისი დასკვნის გამოგანის დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში, ისინი იმოქმედებენ ამ დასკვნის შესაბამისად

7. საარბიტრაჟო პროცედურების ხარჯები თანაბრად გაყოფილ იქნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს შორის

მუხლი 27 **ინფორმაციის გაცვლა**

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კომპეტენცური ორგანოები გაცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია ამ კონვენციის დებულებათა ან ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონმდებლობის შესრულებისათვის გადასახადებზე, რომლებზედაც მოცემული კონვენცია ვრცელდება მანამდე, ვიდრე დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება კონვენციას, კომპეტენცური ორგანოები აგრეთვე მიიღებენ ზომებს გადასახადისაგან

თავიდან არიდების წინააღმდეგ. ინფორმაციის გაცვლა არ იმპლუდება 1-ლი მუხლით. ხელშემკვრელი სახელმწიფოების მიერ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება სამღმელოდ ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის ჩარჩოებში მიღებული ინფორმაცია და ეცნობება მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომლებიც დაკავებული არიან იმ გადასახადების შეფასებით ან აკრეფით, იძულებითი წესით ამოღებით ან სასამართლო დევნით, ან იმ აღნიშნულ გადასახადებთან დაკავშირებული აპელაციების განხილვით, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციებს გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გახსნა სასამართლოს ღია სხდომის მსვლელობის ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღებისას.

2. არც ერთ შემთხვევაში 1-ლი პუნქტის დებულებები არ იქნება განმარტებული, როგორც სავალდებულო რომელიმე ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის:

a) გააგარონ ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ამა თუ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდონ ინფორმაცია, რომელიც არ შეიძლება მიღებული იქნეს ამა თუ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკის მსვლელობისას;

c) გასცენ ინფორმაცია, რომელმაც შეიძლება გახსნას რაიმე სავაჭრო, სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიონალური საიდუმლოება, ან სავაჭრო პროცესი, ან ინფორმაცია, რომლის გახსნაც ეწინააღმდეგება საზოგადოებრივ პოლიტიკას (საზოგადოებრივ წესრიგს).

მუხლი 28

დიპლომატიური წარმომადგენლები და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომლები

არაფერი ამ კონვენციაში არ შეეხება დიპლომატიური წარმომადგენლების და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომელთა საგადასახადო პრივილეგიებს, რომელიც გათვალისწინებულია საერთაშორისო სამართლის საყოველთაო ნორმებით ან სპეციალური შეთანხმებების დებულებებით.

მუხლი 29

ანამბლაურება

1. ერთერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში თავიდანვე გამოქვითული გადასახადები ანამბლაურდება გადასახადის გადამხდელისა ან იმ სახელმწიფოს მოთხოვნით, რომლის რეზიდენტსაც ის წარმოადგენს, თუ აღნიშნული გადასახადების აკრეფის უფლება ექვემდებარება მოცემული კონვენციის დებულებებს.

2. ანამბლაურების მოთხოვნები, რომლებიც წარმოდგენილ იქნება იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით განსაზღვრული პერიოდის განმავლობაში, რომელსაც ეკისრება ანამბლაურების განხორციელება, თან უნდა დაერთოს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს (რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს გადასახადის გადამხდელი) ოფიციალური საბუთი, რომელიც ადასტურებს მოცემული

კონვენციით გათვალისწინებული ანამლაურების გამოყენების უფლების არსებობას.

3. ხელშემკვერელი სახელმწიფოების კომპეტენტური ორგანოები ურთიერთშეთანხმებით შეიმუშავენ მოცემული მუხლის გამოყენების ფორმას, მოცემული კონვენციის მუხლის 26-ე დებულებების თანახმად.

თავი VI დასკვნითი დებულებები

მუხლი 30 ძალაში შესვლა

1. კონვენცია ძალაში შევა სარატიფიციკაციო სიგელების გაცვლის დღეს და მისი დებულებები გავრცელდება:

ა) თავიდანვე გამოქვეითულ გადასახადებთან დაკავშირებით, კონვენციის ძალაში შესვლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ თანხებზე;

ბ) შემოსავალზე და კაპიტალზე დაწესებულ სხვა გადასახადებთან დაკავშირებით, გადასახადებზე, რომლის საგადასახადო პერიოდი იწყება კონვენციის ძალაში შესვლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ.

მუხლი 31 მოქმედების შეწყვეტა

მოცემული კონვენცია ძალაში დარჩება მანამდე, ვიდრე ერთ-ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფო არ მოახდენს მის შეწყვეტას. თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოს შეუძლია კონვენციის შეწყვეტა, კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღიდან ხუთწლიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ ნებისმიერი კალენდარული წლის დამთავრებამდე არაუგვიანეს ექვსი თვისა, დიპლომატიური არსების მეშვეობით შეწყვეტის შესახებ შეტყობინების გადაცემის გზით. ასეთ შემთხვევაში, კონვენცია წყვეტს მოქმედებას:

ა) თავიდანვე გამოქვეითულ გადასახადებთან დაკავშირებით, შეტყობინების მიღების მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ თანხებზე;

ბ) შემოსავალზე დაწესებულ სხვა გადასახადებთან დაკავშირებით, რომლის საგადასახადო პერიოდი იწყება შეტყობინების მიღების მომდევნო კალენდარული წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ.

რის დასტურადაც, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.

შესრულებულია ორ პირად 2000 წლის 31 ოქტომბერს, რომში, ინგლისურ, იტალიურ და ქართულ ენებზე, ყველა გეჟსტს გააჩნია თანაბარი ძალა. უთანხმოების შემთხვევაში, უპირატესობა მიენიჭება გეჟსტს ინგლისურ ენაზე.

ხელისუფლების სახელით

მთავრობის სახელით

**კონვენცია საქართველოსა და იგალიის მთავრობის შორის
შემოსავალსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების
შესახებ**

დამატებითი ოქმი

ხელს ვაწერთ რა კონვენციას, დადებულს დღეს იგალიის რესპუბლიკის მთავრობასა და საქართველოს შორის შემოსავალსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, ჩვენ, ქვემოთ ხელის მომწერნი, შევთანხმდით შევიტანოთ შემდეგი დამატებითი დებულებები, რომლებიც შეადგენენ მოცემული კონვენციის განუყოფელ ნაწილს.

მიღებულია, რომ:

1. მე-2 მუხლის მე-3 პუნქტის ბ) ქვე-პუნქტის გათვალისწინებით და თუ იგალია მომავალში შემოიღებს გადასახადს კაპიტალზე, მოცემული კონვენცია გამოიყენება აღნიშნული გადასახადის მიმართ, ხოლო ორმაგი დაბეგვრა თავიდან აცილებულ იქნება მოცემული კონვენციის 24-ე მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა შესაბამისად.
2. მე-7 მუხლის გათვალისწინებით, გერმინი „ბიზნესიდან მოგება“, საქართველოს შემთხვევაში, მოიცავს ეკონომიკურ მოგებას.
3. მე-7 მუხლის მე-3 პუნქტის გათვალისწინებით, გერმინი „მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის გაწეული ხარჯები“ ნიშნავს მუდმივი დაწესებულების მოღვაწეობასთან უშუალოდ დაკავშირებულ ხარჯებს.
4. მე-8 მუხლის გათვალისწინებით, საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება მოიცავს:

(ა) საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების გაქირავებიდან მიღებულ მოგებას,

(ბ) კონტეინერების (გრაილერების, ბარჟების და კონტეინერების გრანსპორტირებისათვის სხვა მოწყობილობების ჩათვლით) გაქირავებიდან ან ექსპლუატაციიდან მიღებულ მოგებას, თუ ეს მოგება დაკავშირებულია საერთაშორისო გადაზიდვებში გემებისა და თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებულ მოგებასთან.

5. 29-ე მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებები არ შეზღუდვენ ხელშეკრული სახელმწიფოების კომპენსაციურ ორგანოებს, ორმხრივი შეთანხმების შესაბამისად, მოცემული კონვენციით განსაზღვრული პირობების შესრულებაში.

რის დასტურადაც, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა ხელი მოაწერეს მოცემულ დამატებით ოქმს.

შესრულებულია ორ პირად 2000 წლის 31 ოქტომბერს, რომში ინგლისურ, ქართულ და

იგალიურ ენებზე, ყველა ტექსტს გააჩნია თანაბარი ძალა. უთანხმოების შემთხვევაში,
უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

საქართველოს სახელით

იგალიის რესპუბლიკის სახელით